

SV. RUŽA IZ VITERBA - MIRISNI CVIJET

Rođena je 1234. u Viterbu. Otac joj se zvao Ivan a majka Katarina. Još u ranoj dječjoj dobi, imala je posebna, mistična iskustva. Nekim mističnim doživljajima, ponekad je zbunjivala ljude u okolini. Zapisano je da je u dobi od tri godine uskrisila majčinu sestru. Gajila je djetinju ljubav prema pticama, što malo podsjeća na sv. Franju, koji je volio životinje i prirodu, sve ono čudesno, što je Bog stvorio. U obitelji je vladalo siromaštvo, bilo je to teško vrijeme, mnogi su bili gladni kruha. Još kao djevojčica, s trga je pozivala ljude na molitvu i pobožnosti. Bila je djevojka nesvakidašnje odvažnosti i hrabrosti, uključena u javni život, te je znala održati i pokoji oštar govor. Oštro se obratila tadašnjem caru Fridriku II. koji je bio u sukobu s papom Inocentom IV., tražeći od njega da se pomire. Zbog tog oštrog suprotstavljanja stajalištu velikog i moćnog cara Fridrika II. bila je prognana iz grada. Nakon smrti Fridrika II., vratila se u isti grad iz kojeg je prognana. Oko 1250. pristupila je trećorecima sv. Franje. Željela je u samostan sestara sv. Klare, gdje su je odbili. Zapisano je također i slijedeće: jednom dok je nosila kruh u rupcu, kruh se čudesno pretvorio u "pregršt ruža". Priča se o stvarnoj povijesnoj ruži nastavlja - da je jednom zgodom, noseći vrč vode, vraćajući se s izvora pitke vode, slučajno ga razbila, te čudesno opet sastavila. Posjećivala je Crkve, to je iskreno voljela. U Crkvi Sv. Franje radosno je slušala propovijedi male braće. Iste je propovijedi voljela prepričavati u društvu svojih prijateljica. Bila je miroljubiva, pomažući brižno siromasima i potrebitima. Gorljivo je navještala Evanđelje po ulicama grada u kojem je živjela.

Bila je mističarka, djevica i franjevačka trećoredica. Zaista posebna svetica, sv. Ruža, danas je zaštitnica franjevačke mladeži, oboljelih od kožnih bolesti, prognanika, onih koji nisu primljeni u redovničke zajednice, cvjećara, te samog grada Viterba. U molitvi sv. Ruži, nazvana je "cvijetom mladosti". Molitelji su u toj istoj, simpatičnoj molitvi, nazvani onima, koji su poput "mirisnog cvijeća" posijani. Njezino tijelo, bilo je kasnije, po odluci samog pape, preneseno u crkvu klarisa, a i danas je ostalo čudesno neraspadnuto! Mlada i nježna Ruža, umrla je sa samo osamnaest godina, na glasu svetosti. Svetom ju je proglasio papa Kalist III. davne 1459. godine.

Marko Leskovar